

den ærede Minister, at han vil lade, som om jeg havde sagt noget Saadant, som han har lagt mig i Munden, at man skulde bevilge ham en vis Sum Penge, og saa kunde han gjøre med dem, hvad han vilde. For Næsten skal jeg gjøre opmærksom paa, at der hvert Aar paa Finantsloven bevilges Summer til militære Diemed, hvorved vi ikke gaa i Details, men dog for det Første have dannet os en Mening om den Sag, der skal udføres, og dernæst om, hvor mange Penge der skal anvendes paa den Sag. Med Hensyn til, hvad den ærede Minister nævnte om Folkethingets tidligere Stilling, da der var Tale om 30 Millioner, skal jeg bringe i Erindring, at Forholdet var det, at vi vilde sikkre os i de store Træk, hvad Pengene skulde bruges til. Det har ganske sikkert ikke været Folkethingets Mening, og det har jeg heller ikke anbefalet, at bevilge Penge uden at man vidste, hvad Ministeren kunde falde paa at bruge dem til, eller blot i Almindelighed at give en Bevel eller, hvad man vil kalde det, paa 30 Millioner. Med Hensyn til det Avisreferat, som den ærede Minister talte om, skal jeg sige, at jeg har ikke henviset til, hvad det ærede Medlem fra Seire (Holstein) har sagt. Jeg maa gardere det ærede Medlem fra Seire imod, at jeg har refereret mig til ham i den Sag; men jeg sagde ganske i Almindelighed, at det forløb, at den ærede Minister havde brugt en saadan Ytring, og jeg sagde, at jeg vilde ikke spørge ham, da han vel ikke vilde svare paa et saadant Spørgsmaal. Nu siger den ærede Minister, at han har ikke brugt en saadan Ytring ved en Leilighed, med Hensyn til hvilken jeg dog ikke veed, om det er den samme Leilighed, vi sagte til; men det skal jeg ikke lægge nogen Vægt paa. Jeg vil hellere rette mig efter den Erfaring, vi have om, hvorledes den ærede Minister handler overfor Folkethinget, naar Folkethinget negter at bevilge de Summer til militære Diemed, som han forlanger. Endnu skal jeg til Slutning nævne Spørgsmaalet om Agitationen. Jeg siger stadig, at det er en malproper Agitation naar Høire benægter, at der er Fædrelandskjærlighed hos Venstre, fordi det ikke vil være med til saadanne Forsvarsforanstaltninger og Fæstningsanlæg, som Høire i dette Dieblik udfører imod Folkethingets Villie. Jeg siger, at det er en malproper Agitation, og jeg vilde ønske, at den ærede Minister vilde svare mig og give mig en Erklæring i dette Punkt, da jeg tror, at det vilde være heldigt for alle Parter og for Forhandlingerne i denne Sal, naar det engang kunde blive slaaet ned, at det er med Regjeringens fulde Samtykke, at

en saadan Agitation drives her til Lands. Jeg benægter den ærede Ministers Ret til at betegne det ærede Medlem, som Ministeriet for Tiden holder borte fra Salen, som han har gjort. Jeg synes ikke, at det er ganske passende for en Krigsminister at angribe en Fraværende; i gamle Dage blev det ikke anset som Tegn paa hynderlig martialsk Mod; men at den ærede Minister følger denne Fremgangsmaade, maa staa for hans egen Regning. Jeg er ikke kaldet til at forsvare det ærede Medlem, men jeg havde tænkt mig Muligheden af, at den ærede Formand vilde have forsvaret ham mod en saadan Betegnelse, som Krigsministeren anvendte paa ham.

Blahme: Maa jeg talke den ærede Krigsminister, fordi han indrømmede mig, at han i det Spørgsmaal kunde være enig med mig, thi det er det samme som, at han i det Spørgsmaal kan være enig med hele det danske Folk. Det er jo nemlig den almindelige Mening, at det, hvorpaa det skal gaa ud, er at gardere vor Neutralitet og indrette vort Militærvæsen paa at opfylde de internationale Forpligtelser, der paahvile os. Naar den ærede Minister vilde indskrænke sig dertil, vilde han nok blive enig med den danske Folkerepræsentation om, hvad der skal gjøres, naar han vilde forhandle med denne Repræsentation og bøde sig for dens Vota; men det, der er i Veien, er netop, at den ærede Minister ikke har villet forhandle med Folkets Repræsentation, men egenmægtig har gjort, hvad der behagede ham paa Trods af de Vota, som faldt her. Den Udtalelse, den ærede Minister kom med, tager jeg til Indtægt som et Bevis for, at der kunde være kommet et fuldstændig godt Samarbejde mellem Ministeriet og Repræsentationen, dersom de Herrer vilde have renonceret paa deres provisoriske Historier.

Berg: Jeg vilde gjerne, inden vi gaa til Afstemning, med et Par Ord begrunde min Stilling til det Spørgsmaal, som nu er rejst her i Salen, ikke just Realiteten af det foreliggende Forslag, men Fremgangsmaaden for Afgjørelsen deraf, thi der er jo opstaaet en ny Konstellation, idet man nu har forskellige Ordførere fra den Side, hvorfra man dog i Reglen, selv i meget store Spørgsmaal har viedes med een. Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgfreds (Bingel) yttrede, at det var et overordentlig vigtigt Spørgsmaal, der forelaa til Afgjørelse nu, og det ærede Medlem for Horsens (Vajer) supplerede denne Udtalelse med, at Afgjørelsen betød enten et rent Nei